

พระธรรมดาเนียล - หมายเลขสิบสอง

ความมึด

Jeff Pippenger

2023-12-07

ถ้อยคำหรือวลีที่ถูกกล่าวซ้ำภายในพระวจนะที่ทรง دلใจ เป็นสัญลักษณ์แห่งข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สอง

และในปีที่สองแห่งรัชกาลเนบูคัดเนสซาร์ เนบูคัดเนสซาร์ทรงพระสุบินหลายเรื่อง และพระวิญญาณของพระองค์ก็ทรงกระวนกระวาย และบรรทมไม่หลับ แล้วกษัตริย์จึงมีพระบัญชาให้เรียกพวกหมอดู โหราจารย์ พวกหมอผี และชาวเคลเดียมา เพื่อให้ถวายคำทูลแจ้งพระสุบินทั้งหลายแก่กษัตริย์ ดังนั้นพวกเขาจึงมาเฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์กษัตริย์ และกษัตริย์ตรัสแก่พวกเขาว่า “เราได้สุบินเห็นความฝันเรื่องหนึ่ง และจิตใจของเราก็คระวนกระวายที่จะรู้ความฝันนั้น” ดาเนียล 2:1-3

ใน “ความมึด” แห่งราตรีนั้น เนบูคัดเนสซาร์ทรงพระสุบินเห็นรูปปั้นหนึ่ง แต่พระองค์ไม่อาจทรงระลึกถึงพระสุบินนั้นได้ ในพระสุบินยามราตรี พระองค์ทรงพระสุบินเห็นรูปปั้นหนึ่ง แต่พระสุบินเกี่ยวกับรูปปั้นนั้นมีดม่นต่อความเข้าใจของพระองค์ไม่ต่างจากราตรีที่พระองค์ทรงพระสุบินนั่นเอง

แล้วพวกเคลเดียได้กราบทูลกษัตริย์เป็นภาษาอารัมมาว่า “ข้าแต่พระราชา ขอทรงพระเจริญเป็นนิตย์ ขอทรงเล่าพระสุบินแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ แล้วพวกข้าพระองค์จะถวายคำทำนาย” กษัตริย์ตรัสตอบแก่พวกเคลเดียว่า “เรื่องนั้นเลื่อนหายไปจากเราแล้ว ถ้าพวกเจ้าไม่แจ้งแก่เราทั้งพระสุบินและคำทำนายของพระสุบินนั้น พวกเจ้าจะถูกฉีกเป็นชิ้น ๆ และเรือนของพวกเจ้าจะถูกทำให้เป็นกองมูลสัตว์ แต่ถ้าพวกเจ้าแจ้งพระสุบินและคำทำนายของพระสุบินนั้น พวกเจ้าจะได้รับของประทาน บำเหน็จรางวัล และเกียรติยศอันใหญ่ยิ่งจากเรา เพราะฉะนั้น จงแจ้งแก่เราทั้งพระสุบินและคำทำนายของพระสุบินนั้นเถิด” ดาเนียล 2:4-7

บททดสอบแห่งความฝันเรื่องรูปเคารพของเนบูคัดเนสซาร์ เป็นบททดสอบที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อชี้ให้เห็นว่าใครสามารถให้คำพยากรณ์เชิงพยากรณ์ที่ถูกต้องเกี่ยวกับรูปเคารพซึ่งถูกห่อหุ้มไว้ด้วยความมึด พร้อมทั้งให้คำอธิบายเนื้อหาของความฝันนั้นได้อย่างถูกต้อง ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองซึ่งได้รวมเข้ากับ ข่าวสารเสียงร้องยามเที่ยงคืนในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ ได้ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดยเอลิยาห์ในการเผชิญหน้ากับภูเขาคารเมล เช่นเดียวกัน มันก็เป็นบททดสอบที่จะสำแดงให้ประจักษ์ ไม่เพียงว่าใครคือพระเจ้าที่แท้จริงเท่านั้น แต่ยังรวมถึงว่าใครคือผู้เผยพระวจนะที่แท้จริงด้วย วิลเลียม มิลเลอร์ ซึ่งซิสเตอร์ไรท์กล่าวโดยตรงว่าเป็นบุคคลที่เอลิยาห์ใช้เป็นแบบอย่างนั้น เป็นตัวแทนของเอลิยาห์ที่ภูเขาคารเมล กระนั้น สิ่งที่ถูกนำเสนอเป็นแบบอย่างมิใช่ตัววิลเลียม มิลเลอร์มากเท่ากับเป็นกฎเกณฑ์แห่งการตีความคำพยากรณ์ซึ่งเขาได้รับการทรงนำให้เข้าใจ ที่ภูเขาคารเมล ผู้เผยพระวจนะของพระบาอัลซึ่งเป็นเทพเจ้าเพศชาย และผู้เผยพระวจนะของพระอัสมาโรทซึ่งเป็นเทพเจ้าเพศหญิง ได้ถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้เผยพระวจนะเท็จ ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอร์ไรท์ บรรดาคริสตจักรโปรเตสแตนต์ได้ถูกแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้เผยพระวจนะเท็จ ตามแบบอย่างของภูเขาคารเมล

เมื่อคริสตจักรโปรเตสแตนต์ทั้งหลายสำแดงการปฏิเสธกฎเกณฑ์แห่งการตีความคำพยากรณ์ของวิลเลียม มิลเลอร์ พวกเขา ก็ได้กลายเป็นบุตรสาวของโรม ในเชิงคำพยากรณ์ บุตรสาวเป็นภาพของมารดาของตน

บททดสอบที่โปรเตสแตนต์ล้มเหลวในประวัติศาสตร์ขบวนการมิลเลอร์ไรต์ คือบททดสอบที่ซึบงและก่อให้เกิดภาพลักษณ์ (บุตรสาว) ของสัตว์ร้าย ณ ที่นั่นเอง เขาแห่งโปรเตสแตนต์แท้ได้สำแดงออกมาเพื่อต่อต้านเขาแห่งโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมทรามจากความเชื่อเนบูคัดเนสซาร์กำลังเรียกร้องการตีความ และในการนั้นเอง เขาได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยพระญาณสอดส่องกับการก่อให้เกิดการสำแดงของทั้งผู้พยากรณ์เท็จและผู้พยากรณ์แท้

พวกเขาทูลตอบอีกว่า ขอพระราชาทรงเล่าพระสุบินแก่ผู้รับใช้ของพระองค์เถิด แล้วพวกเขาจะทูลค่าแปลความนั้น พระราชาทรงตอบว่า เรารู้อย่างแน่ชัดว่าพวกเขาเจ้ากำลังถ่วงเวลาอยู่ เพราะพวกเขาเห็นว่าเรื่องนั้นเลื่อนหายไปจากเราแล้ว แต่ถ้าพวกเขาไม่แจ้งพระสุบินนั้นแก่เรา ก็มีพระราชกฤษฎีกาเพียงประการเดียวสำหรับพวกเขา เพราะพวกเขาได้เตรียมถ้อยคำเท็จและถ้อยคำอันเสื่อมทรามไว้เพื่อจะกล่าวต่อหน้าเรา จนกว่าเวลาจะเปลี่ยนไป ฉะนั้น จงบอกพระสุบินนั้นแก่เรา แล้วเราจะรู้ว่าพวกเขาสามารถแสดงค่าแปลความนั้นได้ ดาเนียล 2:7-9

เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาแห่งการทดสอบนั้น ความแตกต่างซึ่งได้ถูกสำแดงให้เห็นแล้วที่ภูเขาคาร์เมล และในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ก็ได้รับการแสดงให้เห็นเช่นเดียวกันในพระธรรมดาเนียล บทที่สอง ในภาพแทนเชิงพยากรณ์ทั้งสามประการ คือ ภูเขาคาร์เมล ประวัติศาสตร์ของมิลเลอร์ไรต์ และความฝันเรื่องรูปปั้นของเนบูคัดเนสซาร์ จุดเน้นอยู่ที่การตีความคำพยากรณ์อย่างถูกต้อง ดังที่เป็นตัวแทนโดยเอลียาห์ มิลเลอร์ และดาเนียล การตีความความฝันนั้นคือข่าวสารที่ถูกเปิดเผยในประวัติศาสตร์ที่มีการสำแดงผู้เผยพระวจนะสองจำพวก.

ชาวเคลเดียทูลตอบต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า “ไม่มีมนุษย์คนใดบนแผ่นดินโลกที่สามารถทูลแสดงพระราชประสงค์ของกษัตริย์ได้ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีกษัตริย์ เจ้านาย หรือผู้ครองนครคนใด ที่เคยทรงถามเรื่องเช่นนี้แก่พวกนักเวท นักโหราศาสตร์ หรือชาวเคลเดีย และสิ่งที่กษัตริย์ทรงเรียกร้องนั้นเป็นเรื่องยากยิ่ง และไม่มีผู้ใดอันที่จะทูลแสดงต่อพระพักตร์กษัตริย์ได้ นอกจากบรรดาพระซึ่งที่สถิตของพระเหล่านั้นมิได้อยู่กับเนื้อหนัง” เพราะเหตุนี้กษัตริย์จึงทรงพระพิโรธและกริ้วยิ่งนัก และมีพระบัญชาให้ประหารบรรดานักปราชญ์ทั้งสิ้นแห่งบาบิโลน ดาเนียล 2:10-12

ที่ภูเขาคาร์เมล เอลียาห์ได้เสนอการทดสอบ และการทดสอบที่ท่านเสนอนั้นมิใช่เพียงเพื่อสำแดงว่าใครคือพระเจ้าเพียงเท่านั้น แต่ยังเพื่อสำแดงด้วยว่าใครคือผู้เผยพระวจนะที่แท้จริง ในดาเนียลบทที่สอง เป็นพวกเคลเดียที่ระบุงการทดสอบซึ่งสำแดงความแตกต่างระหว่างความจริงกับความเท็จ พวกเขาอธิบายว่าการตีความซึ่งเนบูคัดเนสซาร์กำลังแสวงหานั้นสามารถระบุได้โดยพระเจ้าเท่านั้น มิใช่โดยมนุษย์ พวกเขาขอร้องทุกข้ออีกด้วยว่าความสัมพันธ์ระหว่างเนบูคัดเนสซาร์กับพวกนักปราชญ์ฝ่ายศาสนาของพระองค์นั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้อง เมื่อพวกเขากล่าวว่า “สิ่งที่กษัตริย์ทรงเรียกร้องนั้นเป็นเรื่องยาก” พวกเขาปรารถนาว่ากษัตริย์ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐ จะไม่ก้าวล่วงเข้าไปในขอบเขตฝ่ายศาสนา ซึ่งในขอบเขตนั้นพวกเขาเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นผู้มีอำนาจ พวกเขามีได้คัดค้านหลักการของการรวมกันระหว่างคริสตจักรกับรัฐ หากแต่คัดค้านว่าเนบูคัดเนสซาร์ซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐ กำลังเรียกร้องที่จะควบคุมคริสตจักร พวกเขาจะยอมรับความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรกับรัฐได้ หากบรรดาผู้นำฝ่ายศาสนาเป็นผู้ปกครองอยู่เหนือรัฐ การทดสอบเรื่องรูปสัตว์ร้ายนั้นเป็นจุดที่เราตัดสินชะตากรรมนิรันดร์ของเรา—ดังเช่นความฝันเรื่องรูปของเนบูคัดเนสซาร์—เป็นการทดสอบแห่งชีวิตหรือความตาย

และมีพระราชกฤษฎีกาออกไปให้ประหารพวกนักปราชญ์เสีย
และเขาทั้งหลายก็ได้ตามหาดาเนียลและสหายของเขาเพื่อจะประหารเสียด้วย แล้วดาเนียลจึงตอบอารีโอก
ผู้บัญชาการทหารรักษาพระองค์ของกษัตริย์ ซึ่งได้ออกไปเพื่อประหารพวกนักปราชญ์แห่งบาบิโลน
ด้วยถ้อยคำอันสุขุมและปัญญา ท่านจึงตอบและกล่าวแก่อารีโอก นายทหารของกษัตริย์ว่า
“เหตุใดพระราชกฤษฎีกาจากกษัตริย์จึงเร่งร้อนถึงเพียงนี้?” แล้วอารีโอกก็ได้แจ้งเรื่องนั้นให้ดาเนียลทราบ
ดาเนียล 2:13-15

เมื่อดาเนียลได้รับความกระฉ่างให้เข้าใจถึงสภาวะการณ์แห่งชีวิตและความตายของความฝันเกี่ยวกับรูปเคารพซึ่ง
ยังไม่เป็นที่รู้จักนั้น เขากำลังเป็นตัวแทนของการได้รับความสว่างของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันให้ตระหนักว่าพว
กเขากำลังอยู่ในประวัติศาสตร์ของการทดสอบครั้งที่สองซึ่งเป็นการทดสอบทางสายตา
ในกระบวนการทดสอบสามขั้นตอน แต่ดาเนียลมิได้เป็นเพียงตัวแทนของผู้ที่ได้เลือกกินอาหารที่ถูกต้อง
และด้วยเหตุนี้จึงผ่านการทดสอบครั้งแรกเท่านั้น
หากยังเป็นตัวแทนฝ่ายมนุษย์ซึ่งพระเจ้าได้ประทานความเข้าใจอันพิเศษในคำพยากรณ์พระคัมภีร์แก่เขาด้วย.

ส่วนเด็กหนุ่มทั้งสี่คนนี้ พระเจ้าทรงประทานความรู้และความชำนาญในศาสตร์และปัญญาทุกแขนงแก่เขา
และดาเนียลมีความเข้าใจในนิมิตและความฝันทั้งสิ้น ดาเนียล 1:17

แม้ชาวฮีบรูผู้สืบทอดชื่อทั้งสี่คนจะผ่านการทดสอบเรื่องอาหารทั้งหมด
ดาเนียลก็ได้รับการเลือกให้เป็นผู้สื่อสารแห่งนิมิตและความฝัน ดาเนียลเป็นตัวแทนของผู้สื่อสารเชิงพยากรณ์
ดังที่มีแบบอย่างไว้ในเอลียาห์ ยอห์นผู้ให้บัพติศมา ยอห์นผู้รับสารสาแดง วิลเลียม มิลเลอร์ และ Future for
America ผู้สื่อสารเชิงพยากรณ์ไม่เคยถูกแยกออกจากการทดสอบเชิงพยากรณ์เลย

ในสมัยของพระคริสต์ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธคำพยาานของยอห์น ย่อมไม่อาจได้รับประโยชน์จากพระเยซูได้
ในประวัติศาสตร์ของมิลเลอไรต์ บรรดาผู้ที่ปฏิเสธข่าวสารแรก (ซึ่งมีวิลเลียม มิลเลอร์เป็นตัวแทน)
ย่อมไม่อาจได้รับประโยชน์จากข่าวสารที่สองได้ ในประวัติศาสตร์ทั้งสองนี้
บรรดาผู้สืบทอดชื่อมิได้ตระหนักว่ากระบวนการทดสอบนั้นกำลังนำไปสู่สิ่งใด
เหล่าสาวกปฏิเสธที่จะมองเห็นกางเขน ทั้ง ๆ ที่ได้รับการบอกกล่าวอย่างชัดเจนแล้วว่าสิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้น
พวกมิลเลอไรต์ไม่อาจมองเห็นความผิดพลาดครั้งยิ่งใหญ่ได้ ดาเนียล
เมื่อได้รับแจ้งจากอารีโอกถึงสถานการณ์เป็นตายอันเกี่ยวเนื่องกับความฝันเรื่องรูปเคารพของเนบูคัดเนสซาร์
ก็ยังไม่ทราบว่าเป็นเนื้อหาของความฝันนั้นคืออะไร หรือการทดสอบเรื่องรูปเคารพนั้นกำลังนำไปสู่สิ่งใด
สิ่งเดียวที่เขาทราบคือ นั่นเป็นสถานการณ์คอขาดบาดตาย ฉะนั้น
ดาเนียลจึงจำเป็นต้องมีเวลาเพื่อเข้าใจคำอธิบายนั้น

แล้วดาเนียลก็เข้าไปทูลขอขัตริย์ให้ทรงประทานเวลาแก่ท่าน
เพื่อท่านจะได้แสดงคำทำนายฝันนั้นแก่กษัตริย์ ดาเนียล 2:16

ดาเนียลได้สำแดงความเชื่อในการรับประทานอาหาร (ระเบียบวิธี)
ที่เขาได้ตัดสินใจจะรับประทานในการทดสอบครั้งแรก เพราะฉะนั้น เขาจึงได้รับเวลา
เช่นเดียวกับเหล่าสาวกในสมัยของพระคริสต์
เวลาที่ได้ประทานแก่เหล่าสาวกนั้นคือช่วงระยะเวลาตั้งแต่การสิ้นพระชนม์ การฝังพระศพ
การเป็นขึ้นจากความตาย และการเสด็จขึ้นในเบื้องตันของพระคริสต์
ก่อนที่พระองค์จะทรงพบกับเหล่าสาวกระหว่างทางไปเอมมาอัส และจากนั้นอีกครั้งหนึ่งในห้องชั้นบน
แล้วเมื่อสิ้นสุดเวลานั้น พระองค์ก็ทรงระบายลมหายใจเหนือพวกเขา
และประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกเขา

ครั้นพระองค์ตรัสดังนั้นแล้ว ก็ทรงระบายลมหายใจเหนือเขาทั้งหลาย และตรัสแก่เขาว่า
จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด ยอห์น 20:22

เอเสเคียลได้พยากรณ์ และกระดูกที่ตายแล้วก็ถูกรวบรวมเข้าด้วยกัน จากนั้นเอเสเคียลได้พยากรณ์อีกครั้ง
และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงถูกเป่าลงเหนือร่างกายที่เพิ่งก่อรูปขึ้นใหม่นั้น
และพวกเขา ก็ลุกขึ้นยืนเป็นกองทัพอันทรงพลัง เมื่อพระคริสต์ทรงระบายลมหายใจเหนือเหล่าสาวก
พระองค์ก็ทรงเปิดความเข้าใจของพวกเขา

แล้วพระองค์ทรงเปิดความเข้าใจของเขาทั้งหลาย เพื่อเขาจะได้เข้าใจพระคัมภีร์ ลูกา 24:25

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลายกำลังกล่าวถึงวาระสิ้นสุดของโลก และดาเนียลก็ไม่ใช่ข้อยกเว้น
ระยะเวลาที่ท่านได้ทูลขอนั้นเป็นช่วงเวลาเพื่อที่ท่านจะได้รับความกระจ่างแจ้ง
ช่วงเวลาแห่งการรอคอยของชาวมิลเลอไรต์นั้น เริ่มตั้งแต่ความผิดหวังครั้งแรก
จนกระทั่งพวกเขาตระหนักว่าตนอยู่ในช่วงเวลาแห่งการล่าช้า
อันสัมพันธ์กับคำพยากรณ์ในมัทธิวกบที่สิบห้าและฮีบราวกบที่สอง ประวัติศาสตร์ของช่วงเวลาแห่งการล่าช้า
าในประวัติศาสตร์ของชาวมิลเลอไรต์นั้นได้สำเร็จครบถ้วนในช่วงเวลาของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง
ดาเนียลบทที่สองเป็นภาพแทนของประวัติศาสตร์เดียวกันนั้น ดังนั้นการทูลขอเวลา
ของดาเนียลจึงสอดคล้องในเชิงพยากรณ์กับช่วงเวลาแห่งการล่าช้าของชาวมิลเลอไรต์ ฉะนั้น
การทูลขอเวลาของดาเนียลและช่วงเวลาแห่งการล่าช้าของชาวมิลเลอไรต์
จึงเป็นภาพแทนของช่วงเวลาแห่งการล่าช้าของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ซึ่งเริ่มต้นเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ.
2020

คำทูลขอเวลาของดาเนียลเพื่อจะเข้าใจความฝันเรื่องรูปจำลองของเนบูคัดเนสซาร์นั้น
ถูกแทนไว้ในพระธรรมวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด โดยช่วงเวลาสามวันครึ่งที่พยานทั้งสองนอนตายอยู่ตามถนน
ในประวัติศาสตร์ของสามวันครึ่งแห่งวิวรณ์ บทที่สิบเอ็ด
คือสามวันครึ่งซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนถิ่นทุรกันดารเชิงพยากรณ์นั้น มีเสียงหนึ่งร้องออกมา
เสียงมนุษย์ซึ่งพระผู้พลอบประโลมทรงใช้เพื่อปลุกและนำกระดูกแห่งที่ตายแล้วให้กลับมีชีวิตอีกครั้งนั้น
ถูกแทนไว้โดยดาเนียล ผู้ซึ่งได้รับการสำแดงเชิงพยากรณ์ว่าความฝันนั้นคืออะไรและหมายถึงสิ่งใด
เสียงร้องในถิ่นทุรกันดารได้รับความเข้าใจเชิงพยากรณ์เกี่ยวกับความฝันและนิมิต ดังที่ดาเนียลเป็นภาพแทน
เสียงนั้นกำลังร้องอยู่ จึงบ่งชี้ว่าเขาได้รับข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน
และเสียงร้องนั้นถูกมอบให้ในเวลาเที่ยงคืน ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนความมืด.

ท่ามกลางความมืดที่ลึกที่สุดในยามเที่ยงคืน เสียงนั้น (ดาเนียล)
ได้รับความเข้าใจในข่าวสารที่ถูกปกคลุมไว้ด้วยความมืด พระบัญชาที่ประทานแก่เสียงนั้น (เอเสเคียล)
คือให้พยากรณ์แก่กระดูกแห่งที่ตายแล้ว และเมื่อเขากระทำเช่นนั้น
พระผู้พลอบประโลมก็ถูกเป่าลงบนคนตายที่นอนอยู่ตามถนน และพวกเขาก็ "ฟื้นคืนชีวิต"
แต่การฟื้นฟุนั้นจะสำเร็จได้ก็โดยการอธิษฐานเท่านั้น การอธิษฐานเป็นจุดหมายหนึ่งในประวัติศาสตร์แห่งการ
ฟื้นคืนชีวิตของกระดูกแห่งที่ตายแล้วซึ่งถูกสั่งหารอยู่ตามถนน
ดาเนียลเป็นภาพแทนเชิงพยากรณ์ของจุดหมายนั้น ณ
ตำแหน่งอันเหมาะสมพอดีซึ่งมีการระบุจุดหมายนั้นไว้.

"การฟื้นฟูแห่งความเป็นผู้ชอบธรรมแท้ท่ามกลางพวกเรานั้น
เป็นความจำเป็นยิ่งใหญ่มากที่สุดและเร่งด่วนที่สุดเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด
การแสวงหาสิ่งนี้ควรเป็นภารกิจอันดับแรกของเรา
จะต้องมีความพยายามอย่างจริงจังเพื่อให้ได้รับพระพรขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

มิใช่เพราะพระเจ้าไม่เต็มพระทัยที่จะประทานพระพรของพระองค์แก่เรา แต่เพราะเรายังไม่พร้อมที่จะรับพระพรนั้น พระบิดาแห่งสวรรค์ของเราทรงเต็มพระทัยที่จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่บรรดาผู้ที่ทูลขอพระองค์ มากกว่าที่บิดา มารดา ฝาย โลกจะเต็มใจมอบของดีแก่บุตรของตนเสียอีก แต่เป็นหน้าที่ของเราที่จะทำให้เงื่อนไขทั้งหลายซึ่งพระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าจะประทานพระพรแก่เรานั้นสำเร็จครบถ้วน โดยการสวดภาวนา การถ่อมตน การกลับใจใหม่ และการอธิษฐานอย่างจริงจัง การฟื้นฟูนั้นพึงคาดหวังได้ก็แต่โดยคำตอบต่อคำอธิษฐานเท่านั้น ขณะที่ประชาชนยังขาดแคลนพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าอย่างยิ่งเช่นนี้ พวกเขาก็ไม่อาจเห็นคุณค่าของการเทศนาพระวจนะได้ แต่เมื่ออุทยานภาพแห่งพระวิญญาณสัมผัสจิตใจของพวกเขาแล้ว คำเทศนาที่ได้กล่าวไปจะไม่ปราศจากผล Guided by the teachings of God's Word, with the manifestation of His Spirit, in the exercise of sound discretion, those who attend our meetings will gain a precious experience, and returning home, will be prepared to exert a healthful influence."

"ผู้ถือธงมาตรฐานในกาลก่อนรู้ว่าการต่อสู้สำคัญกับพระเจ้าในการอธิษฐานเป็นเช่นไร และรู้จักการชื่นชมยินดีในการหลังพระวิญญาณของพระองค์ลงมา แต่บัดนี้คนเหล่านี้กำลังผ่านพ้นไปจากเวทีแห่งการงาน; และผู้ใดเล่ากำลังก้าวขึ้นมาเพื่อรับตำแหน่งของพวกเขา? เป็นอย่างไรกับคนรุ่นที่กำลังเติบโตขึ้น? พวกเขาได้กลับใจมาหาพระเจ้าหรือไม่? เราตื่นตัวต่อพระราชกิจที่กำลังดำเนินอยู่ในสถานนมัสการสวรรค์หรือไม่, หรือว่าเรากำลังรอคอยอำนาจบางอย่างที่บังคับขั้วต้นให้มาสู่คริสตจักรก่อนที่เราจะลุกขึ้นตื่น? เรากำลังหวังที่จะเห็นคริสตจักรทั้งหมดได้รับการฟื้นฟูหรือไม่? เวลานั้นจะไม่มีวันมาถึง."

"มีบุคคลอยู่ในคริสตจักรที่ยังมิได้กลับใจใหม่ และผู้ซึ่งจะไม่ร่วมในการอธิษฐานอย่างจริงจังและเกิดผล เราจะต้องเข้าสู่งานนี้เป็นรายบุคคล เราจะต้องอธิษฐานให้มากขึ้น และพูดให้น้อยลง ความชั่วช้าทวีขึ้นมาก และประชาชนจะต้องได้รับการสอนมิให้พึ่งพอใจเพียงรูปแบบของความศรัทธาโดยปราศจากจิตวิญญาณและฤทธิ์อำนาจ หากเรามุ่งมั่นที่จะค้นใจของตนเอง ละทิ้งบาปของเรา และแก้ไขแนวโน้มอันชั่วร้ายของเรา จิตวิญญาณของเราจะไม่ถูกยกขึ้นสู่ความอนิจจัง เราจะไม่มีวันว่างใจตนเอง โดยมีสำนึกอันมั่นคงเสมอว่าความเพียงพอของเรามาจากพระเจ้า" Selected Messages, book 1, 121, 122.

โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความเชื่อในอาหารที่ดาเนียลได้เลือกจะรับประทาน เขาจึงถูกนำเข้าสู่กระบวนการทดสอบที่มองเห็นได้ ซึ่งกำหนดให้เขาใช้ระเบียบวิธีที่อาหารถูกใช้เป็นตัวแทนนั้น โดยเริ่มแรกต้องรับปากว่าพระเจ้าของเขาจะทรงระบุและทรงอธิบายความฝันนั้น และต่อจากนั้นจึงกระทำให้การนำเสนอความฝันนั้นต่อพระราชินีสำเร็จ เขามีอาหารที่ถูกต้อง หรือระเบียบวิธีที่ถูกต้อง แล้วต่อมาเขาจะต้องสำแดงความเชื่อของตนให้ปรากฏอย่างเห็นได้ด้วยการนำเสนอข่าวสารแห่งความฝันเรื่องรูปเคารพของเนบูคัดเนสซาร์ ซึ่งอยู่ใน "ความมืด" อย่างสิ้นเชิง การกระทำถัดไปของการสำแดงความเชื่อให้ปรากฏอย่างเห็นได้ เพราะเขาได้ใช้สูตรแห่งสวรรค์สำหรับประชากรของพระเจ้า เมื่อพวกเขาพบว่าตนเองอยู่ในความมืด.

"ความมืดของมารร้ายโอบล้อมผู้ที่ละเลยการอธิษฐาน การล่องลงที่กระซิบกระซาบของศัตรูชักจูงเขาให้ทำบาป และทั้งหมดนี้ก็เป็นเพราะเขามีได้ใช้สิทธิพิเศษที่พระเจ้าทรงประทานแก่เขาไว้ในพระราชกฤษฎีกาแห่งการอธิษฐาน เหตุใดบุตรชายและบุตรหญิงของพระเจ้าจึงควรลี้เลียวที่ละอธิษฐาน

ในเมื่อการอธิษฐานคือกุญแจในมือแห่งความเชื่อสำหรับไขคลังแห่งสวรรค์ ซึ่งในนั้นได้เก็บรักษาทรัพย์ากรอันไร้ขอบเขตขององค์ผู้ทรงฤทธานุภาพไว้ หากปราศจากการอธิษฐานอย่างไม่หยุดยั้งและการเฝ้าระวังอย่างขยันหมั่นเพียร เรา ก็ตกอยู่ในอันตรายที่จะกลายเป็นคนประมาทเลินเล่อและเบี่ยงเบนออกจากทางอันชอบธรรม ปฏิบัติพยายามอยู่เสมอที่จะคิดขวางหนทางไปสู่พระที่นั่งแห่งพระกรุณา เพื่อว่าเราจะมีได้รับพระคุณและฤทธิ์เดชในการต่อต้านการล่อลวง โดยการวิงวอนอย่างจริงใจและความเชื่อ” Steps to Christ, 94.

ท่ามกลางความมืดมนแห่งเนื้อหาของความฝันยามราตรีของเนบูคัดเนสซาร์ ดาเนียลได้เร่งรุดร่วมกับสหายทั้งสามของตนและอธิษฐาน.

แล้วดาเนียลก็กลับไปยั้งเรือนของตน และแจ้งเรื่องนั้นให้ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซาริยาห์ สหายของตนทราบ เพื่อให้พวกเขาทูลขอพระเมตตาจากพระเจ้าแห่งสวรรค์เกี่ยวกับความลับนี้ เพื่อดาเนียลและสหายของเขาจะไม่พินาศไปพร้อมกับบรรดานักปราชญ์ที่เหลือแห่งบาบิโลน แล้วความลับนั้นก็ถูกเปิดเผยแก่ดาเนียลในนิมิตกลางคืน แล้วดาเนียลก็ถวายสาธุการแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ ดาเนียลกล่าวตอบว่า “ขอสาธุการแด่พระนามของพระเจ้าสิบบัญ ไปเป็นนิตย์ เพราะพระปัญญาและฤทธานุภาพเป็นของพระองค์ พระองค์ทรงเปลี่ยนกาลเวลาและฤดูกาล พระองค์ทรงถอดกษัตริย์และทรงสถาปนากษัตริย์ พระองค์ประทานปัญญาแก่คนมีปัญญา และประทานความรู้แก่คนที่มีความเข้าใจ พระองค์ทรงเปิดเผยสิ่งลึกลับซึ่งและสิ่งที่ซ่อนเร้น พระองค์ทรงทราบว่าจะไร้อยู่ในความมืด และความสว่างดำรงอยู่กับพระองค์ ข้าพระองค์ขอบพระคุณและสรรเสริญพระองค์ โอ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของข้าพระองค์ ผู้ได้ทรงประทานปัญญาและฤทธานุภาพแก่ข้าพระองค์ และบัดนี้ได้ทรงทำให้ข้าพระองค์ทราบสิ่งที่พวกข้าพระองค์ได้ทูลขอต่อพระองค์ เพราะบัดนี้พระองค์ได้ทรงทำให้พวกข้าพระองค์ทราบเรื่องของกษัตริย์แล้ว” ดาเนียล 2:17-23

แล้วดาเนียลก็ได้รับบำเหน็จจากพระองค์ผู้ “ทรงทราบสิ่งที่อยู่ในความมืด” ขบวนการเพื่อออกกฎหมายวันอาทิตย์กำลังดำเนินไปในความมืด และบรรดาผู้ที่ได้ประกาศตนว่ารับประทานอาหารฝ่ายพระเจ้าจนหมดสิ้น ย่อมถูกเรียกร้องให้ตระหนักถึงการก่อรูปของรูปสัตว์ร้าย ซึ่งกำลังเตรียมเวทีทางศาสนาและทางการเมืองไว้สำหรับการบังคับใช้เครื่องหมายแห่งอำนาจของสันตะปาปา

ดาเนียลบทที่สองมิได้เพียงระบุประวัติของทูตสวรรค์องค์ที่สองในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์เท่านั้น หากแต่ยังไปกว่านั้น

เขากำลังสำแดงประวัติของทูตสวรรค์องค์ที่สองภายในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สามโดยตรงยิ่งกว่า ในการทดสอบเกี่ยวกับความฝันเรื่องรูปปั้นของเนบูคัดเนสซาร์นั้น ได้มีการเป็นภาพแทนของการทดสอบเกี่ยวกับรูปเคารพของสัตว์ร้ายไว้แล้ว ขั้นตอนเชิงพยากรณ์แห่งการที่ประชากรของพระเจ้าตื่นขึ้นสู่สภาวะการณ์แห่งชีวิตและความตายของกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังใกล้เข้ามา กำลังได้รับการระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจงยิ่งในหนังสือดาเนียลและวิวรณ์

ดาเนียลเป็นตัวแทนของผู้สื่อสารแห่งประวัติศาสตร์ซึ่งข่าวสารเรื่องความเป็นหรือความตายของความฝันเรื่องรูปเคารพได้ถูกประกาศออกไป เขายินห์ดยอบบนเรื่องอาหารที่เขาได้เข้าใจมาแล้ว และโดยความเชื่อเขากล่าวว่าพระเจ้าทรงสามารถทรงสำแดงนิมิตนั้นให้เป็นที่รู้ได้ แต่เขาทูลขอเวลา เวลานั้นคือช่วงเวลาของการคอยล่าช้า เมื่อถึงตอนสิ้นสุดของช่วงเวลาของการคอยล่าช้า เขาได้รับความรู้ถึงสิ่งที่อยู่ในความฝันอันมืดมนของเนบูคัดเนสซาร์ แต่มิใช่เพียงเท่านั้น เขามีได้เพียงได้รับความเข้าใจเกี่ยวกับความฝันเรื่องรูปเคารพ

ซึ่งเป็นแบบของรูปสัตว์ร้ายและการทดสอบที่สัมพันธ์กับมันเท่านั้น แต่เมื่อถึงตอนปลายของช่วงเวลาที่มีการคอยล่าช้า เขายังสรรเสริญพระเจ้าด้วย เพราะพระองค์ "ประทานสติปัญญาแก่คนมีปัญญา และประทานความรู้แก่คนทั้งหลายผู้มีความเข้าใจ พระองค์ทรงสำแดงสิ่งลึกและสิ่งลึกลับ พระองค์ทรงทราบสิ่งที่อยู่ในความมืด และความสว่างสถิตอยู่กับพระองค์"

ที่นี้ดาเนียลกำลังวางการสรรเสริญของตนไว้ในบริบทที่ได้มี "ความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น" เพราะผู้ที่ระบุไว้ในบทที่สิบสองว่า "คนมีปัญญา" จะเข้าใจ "ความรู้ที่เพิ่มพูนขึ้น" นั้น ก็กำลังสรรเสริญพระเจ้าด้วยว่า พระองค์ได้ประทาน "สติปัญญา" และ "ความรู้" แก่ "คนมีปัญญา" ด้วยเช่นกัน เขากำลังอ้างถึงหญิงพรหมจารีที่มีปัญญาโดยตรง และเชื่อมโยงยุคสมัยของเขาเข้ากับช่วงเวลาแห่งการชักเข้า เขากำลังนำภาพประกอบที่พบในบทที่สองไปเชื่อมโยงโดยตรงกับความสำเร็จครบถ้วนสมบูรณ์ของช่วงเวลาแห่งการชักเข้าตามมัทธิวบทที่ยี่สิบห้า ในขบวนการของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นคือข้อเท็จจริงที่ว่าพระธรรมวิวรณ์ระบุว่า ก่อนการเปิดประตูพระกรุณาไม่นาน ยอห์นได้รับบัญชาไม่ให้ประทับตราถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ของพระธรรมดาเนียลและพระธรรมวิวรณ์ เพราะทั้งสองเป็นพระธรรมเล่มเดียวกัน

แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "อย่าประทับตราถ้อยคำแห่งคำพยากรณ์ของหนังสือนี้ไว้ เพราะวาระนั้นใกล้เข้ามาแล้ว ผู้ใดธรรม ก็ให้ผู้นั้นธรรมต่อไป และผู้ใดโสโครก ก็ให้ผู้นั้นโสโครกต่อไป และผู้ใดชอบธรรม ก็ให้ผู้นั้นชอบธรรมต่อไป และผู้ใดบริสุทธิ์ ก็ให้ผู้นั้นบริสุทธิ์ต่อไป" วิวรณ์ 22:10, 11

เวลาซึ่งคำพยากรณ์ในดาเนียลและวิวรณ์จะต้องถูกเปิดผนึกนั้น อยู่ในช่วงเวลาแห่งการรอคอยในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน และเวลานั้นถูกแทนไว้โดยคำหูลขอเวลาของดาเนียล คำหูลขอเวลาของเขาตามมาด้วยการอธิษฐาน ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นล่วงหน้าก่อนการเป็นขึ้นจากตายของกระดูกแห่งทั้งหลาย ในช่วงเวลาเมื่อการเพิ่มพูนแห่งความรู้และความเข้าใจเรื่องรูปเคารพในความฝันที่ถูกปกคลุมไว้ด้วยความมืดได้ถูกเปิดเผย พระเจ้าทรงกระทำสิ่งอื่นอีกอย่างหนึ่งแก่ดาเนียล "พระองค์ทรงสำแดงสิ่งลึกซึ้งและสิ่งลึกลับ" สิ่งลึกลับเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของเสียงร้องเวลาที่ยังคินั้น คือคำพยากรณ์ในวิวรณ์ที่ถูกเปิดผนึกก่อนที่เวลาพระกรุณาจะสิ้นสุดลงไม่นาน และสิ่งที่ "ลึกซึ้งและลึกลับ" นั้นคือ "ความจริง"

ความจริงกลายเป็นกุญแจซึ่งพยากรณ์ที่ถูกเปิดแก่ผู้สื่อสารถูกแทนด้วยดาเนียล อันทำให้ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนไว้ของ "ฟ้าร้องหึ่งเจ็ด" ได้รับการตระหนักรู้ ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนไว้นั้นคือประวัติศาสตร์ของหมุดหมายสามประการ ประการแรกคือความผิดหวัง และประการสุดท้ายก็เป็นความผิดหวัง ดังที่ปรากฏเป็นภาพประกอบในประวัติศาสตร์มิลเลอร์ไรต์ คำภาษาฮีบรูที่แปลว่า "ความจริง" นั้นถูกสร้างขึ้นโดย "นักภาษาศาสตร์มหัศจรรย์" ผ่านการผสมผสานของอักษรตัวแรก ตัวที่สิบสาม และตัวสุดท้ายของอักษรฮีบรู พระเยซูทรงเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย และพระองค์ทรงเป็น "ความจริง" โครงสร้างของคำนั้นซึ่งถูกสร้างขึ้นโดย "นักภาษาศาสตร์มหัศจรรย์" ระบุถึงหมุดหมายเชิงพยากรณ์สามประการ อันเป็นประวัติศาสตร์ที่ซ่อนไว้ของ "ฟ้าร้องหึ่งเจ็ด" ซึ่งจะต้องถูกผนึกไว้จนกว่าดาเนียลจะหูลขอ "เวลา" และเข้าไปอธิษฐาน

ความผิดหวังในวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 เป็นหมุดหมายแรก และเป็นภาพประกอบของความผิดหวังที่สัมพันธ์กับหมุดหมายสุดท้ายในบรรดาหมุดหมายสามประการ ซึ่งก็คือกฎหมายวันอาทิตย์ จดหมายฉบับกลาง คือฉบับที่สิบสาม เป็นสัญลักษณ์ของการกบฏ และเป็นสัญลักษณ์ของหมุดหมายกลางแห่งประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของฟ้าร้องหึ่งเจ็ด

การกบฏนั้นถูกเป็นตัวแทนโดยหญิงพรหมจารีโง่เขลาที่เสียงร้องเพียงคนเดียว
เพราะเสียงร้องเพียงคนเดียวเป็นหมุดหมายกลางของประวัติศาสตร์สามชั้นของวันที่ 18 กรกฎาคม 2020
เสียงร้องเพียงคนเดียว และกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึง ทันทีที่ถึงเพียงคนเดียว เวลาเคลื่อนไปสู่ชั่วโมงที่สิบสาม ซึ่ง
ในการนั้นการสำแดงให้เห็นอย่างเปิดเผยของหญิงพรหมจารีโง่เขลาถูกแสดงออกโดยการที่พวกนางตระหนักรา
วาทนไม่มีน้ำมันทองคำ

ใน "ถิ่นทุรกันดาร" เชิงสัญลักษณ์แห่ง "สามวันครึ่ง" ในวิวรรณ์บทที่สิบเอ็ด
ชนชาติของพระเจ้าได้รับการพรรณนาว่าอยู่ในประวัติศาสตร์เชิงสัญลักษณ์ของคำสาปแห่ง "เจ็ดเท่า"
เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาในนั้น พวกเขาจะต้องตระหนักราวาทนได้ถูกกระจัดกระจายไปแล้ว ว่าตนได้ทำบาปแล้ว
ว่าบรรพบุรุษของตนได้ทำบาปแล้ว ว่าตนได้ดำเนินอย่างขัดชินต่อพระเจ้า
และว่าพระเจ้าทรงดำเนินอย่างขัดชินต่อพวกเขา
การตระหนักรู้นั้นจะต้องนำพวกเขาให้หูลอธิสฐานคำอธิษฐานแห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก
การตระหนักรู้ว่าพวกเขาจำต้องอธิษฐานคำอธิษฐานแห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหกนั้น
สอดคล้องในเชิงคำพยากรณ์กับคำอธิษฐานของดาเนียลในดาเนียลบทที่สอง
และได้รับการสำแดงเป็นภาพประกอบโดยคำอธิษฐานของดาเนียลในบทที่เก้า
เหตุผลที่ดาเนียลอธิษฐานคำอธิษฐานแห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหกในบทที่เก้า
ก็เนื่องมาจากการที่ท่านตระหนักราว่าท่านอยู่ ณ
ปลายสุดแห่งเจ็ดสิบปีตามคำพยากรณ์ของเยเรมีย์ว่าด้วยการเป็นเชลยของชนชาติของพระเจ้า

เจ็ดสิบปีเดียวกันนั้นเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์แห่งการประทับตราประชากรของพระเจ้า
เจ็ดสิบปีนั้นเป็นภาพแทนการชำระตามมาลาคี บทที่ 3 และการชำระพระวิหารของพระคริสต์ทั้งสองครั้ง
ทั้งยังเป็นภาพแทนประวัติศาสตร์แห่งบททดสอบเรื่องรูปของสัตว์ร้ายอีกด้วย ประวัติศาสตร์นั้นเริ่มต้นเมื่อวันที่
11 กันยายน ค.ศ. 2001 และสิ้นสุดลงที่กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึง
ในตอนปลายของช่วงเวลาเจ็ดสิบปีเชิงสัญลักษณ์นั้น ดาเนียลแสวงหา "เวลาแห่งการรอคอย"
เพื่อเขาจะได้อธิษฐาน คำอธิษฐานของเขาได้รับคำตอบเมื่อความลับสุดท้ายแห่งคำพยากรณ์ถูกเปิดเผยแก่เขา
การเปิดเผยนั้นมาถึงในขณะที่ประชากรโปรเตสแตนต์ที่แท้จริงของพระเจ้ายังคงอยู่ในช่วงเวลาแห่งการกระจัด
กระจายใน "ถิ่นทุรกันดาร" หลังวันที่ 18 กรกฎาคม ค.ศ. 2020 ในเวลานั้น "ความจริง" ได้ถูกเปิดเผยแก่
"เสียงที่ร้องในถิ่นทุรกันดาร"

เราจะดำเนินต่อไปในพระธรรมดาเนียล บทที่สอง ในบทความถัดไป

และพระพิโรธของพระยาห์เวห์ได้ลุกไหม้ขึ้นต่อแผ่นดินนี้
เพื่อนำคำสาปแช่งทั้งสิ้นซึ่งเขียนไว้ในหนังสือนี้มาสู่แผ่นดินนี้
และพระยาห์เวห์ได้ทรงถอนพวกเขาออกจากแผ่นดินของตนด้วยความกริ้ว ด้วยพระพิโรธ
และด้วยความเคืองอันใหญ่หลวง และทรงเหวี่ยงพวกเขาไปยังอีกแผ่นดินหนึ่ง ดังที่เป็นอยู่ในวันนี้
สิ่งกลับทั้งหลายเป็นของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา
แต่สิ่งทั้งหลายที่ทรงสำแดงนั้นเป็นของเราและของลูกหลานของเราเป็นนิตย์
เพื่อเราจะได้ประพฤติตามถ้อยคำทั้งสิ้นแห่งธรรมบัญญัตินี้ เฉลยธรรมบัญญัติ 29:27-29